In nuptias clarissimi dom. magistri Petri Kernell, ... et ornatissimæ virgi...

1700-1829 81 Cbza 1796 Kernell, Per, o. Burén, Charlotta

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

IN

NUPTIAS

CLARISSIMI DOM: MAGISTRI

PETRI KERNELL,

V. CONS. LINCOP. NOTARII DEXTERRIMI,

ET

ORNATISSIMÆ VIRGINIS

CHARLOTTÆ BURÉN,

BOXHOLMIAE VII ID. JUNII, MDCCXCVI,

CELEBRATAS.

LINCOPIÆ, D. G. BJÖRN.

39

Felices ter & amplius

Quos irrupta tenet copula; nec malis

Divulſus quèrimoniis

Suprema citius ſolvet amor die.

Horat. Carm. L. I. Od. xiii.

Alma, decus noſtrum, BOXHOLMIA, *noſtra voluptas,*
Surgit ubi Paphio nunc nova ſama choro,
Ergo Tuis tantum non Mulciber æſtuat antris,
Proque Bono Patriæ nobile ſudat opus?
Ipſe Amor, Ætnæis qui & Fratribus inſerit ignes,
Non minus exercet ſpicula, tela, faces.
Follibus ille ſuis gaudet pariterque caminis,
Artifices ſuperat dextraque parva manus.
Quid? quod in puero, ſua cum movet arma, magiſter
Cernitur, & tacita cuſpide victor agit.
Sveta laboriferæ meditantem penſa Minervæ
Sic etiam feriit, qua ſolet arte, PETRUM;
Pulpitaque & chartas ac ſcrinia miſcuit idem
Luſibus, & curis otia læta dedit.
Blanda nec invictam ſeſe CHARLOTTA *fatetur,*
Sed ſua compoſita vulnera mente fovet.
Et nunc Feſta Dies, quæ Vos conjungit Amantes,
Candida purpureo ridet oborta polo.
Gaudia luxuriant, rurisque per arva beati
Plauditur en! thalamo, Par mihi dulce, Tuo.

Re-

Reſponſant ſilvæ, nemoraque altaque: Flora recentes

Dat violis mixtas in nova ſerta roſas.

Hoc fauſtum felixque, precor, ſit amabile fœdus,

Juncta Domus Domui gaudeat atque diu!

Perdimus heic terris cito quæ Bona quærimus ævi;

Maximaque eſt virtus his bene poſſe frui.

Hoc facite, & longos Vobis ſatis augurer annos:

Auguriis Vatum cetera linquit Amor.

Vos ubi felices BOXHOLMIA *cernit &* ÅSBO,

Fataque ſi Veſtris moribus æqua manent,

Quod fortuna queat dare, quod voveant & Amici,

Nil ſupereſt. Partum continuate decus!

MACROBIUS JUNIOR.

TIL

CONSISTORII-NOTARIEN

Hr. PER KERNELL

DEN 7 JUNII

1796.

Följ människan i lifvets öden,
och svara, stolte, vise Man,
hur du den satsen drifva kan,
at man är lycklig — först i döden?

Jag känner dina många skäl:
de vidrigheter du har pröfvat,
dit qval, dit lidande — alt väl!
de då och då dit lif bedröfvat;
men skilj ifrån dig hjernans gräl:
kän hugnaden uti din själ
utaf de dygder du har öfvat!
och då ditt känslofulla bröſt,
vid dessa ljufva minnens röst,
välsigna skal din lefnads öden,
och se din sälhets slut i döden.

En

En enda fri, upmärksam blick,
skal finna alt uti naturen,
af lika uphof, om ej skick,
hos örten, människan och djuren:
et lif — af blott et ögonblick.

Alt danas, växlar och förbytes;
et samband slits, et annat knytes;
mot lifvets ve är lifvets hopp;
och blomman, trampad af ditt lopp,
snart af Zephiren reses opp —
men hon förstöres när hon brytes.

Min känsla så vill leda sig,
fast ej ledsagad af Behagen,
älskvärde Älskade til dig:
til värdet utaf dig och dagen.

Med Lutans lyckligare slag
jag nu, om nånsin, sjunga ville,
om än ditt hjerta, än dit snille,
och än din ömma Bruds behag.

Jag allom lifligt ville tyda,
den eviga och sanna lag,
at människan, ehuru svag,
är lycklig, utan undantag,
då hon sit hjerta vet at lyda,
och denna sanning värdigt pryda,
med händelsen af denna dag.
Det sker ej; men din väna Maka
för dig och Bygden tyda må,
hur man skal lifvets sälhet smaka,
och önska stunderne tilbaka,
och dessa stunder återfå:
och — gläd dig! — hon skal det förstå.

Ej denna sed af Rimmets dårar
mig manat til en Bröllops-Skrift:
hon skrefs dock; men, vid eder Grift,
jag svär at — endast gifva tårar.

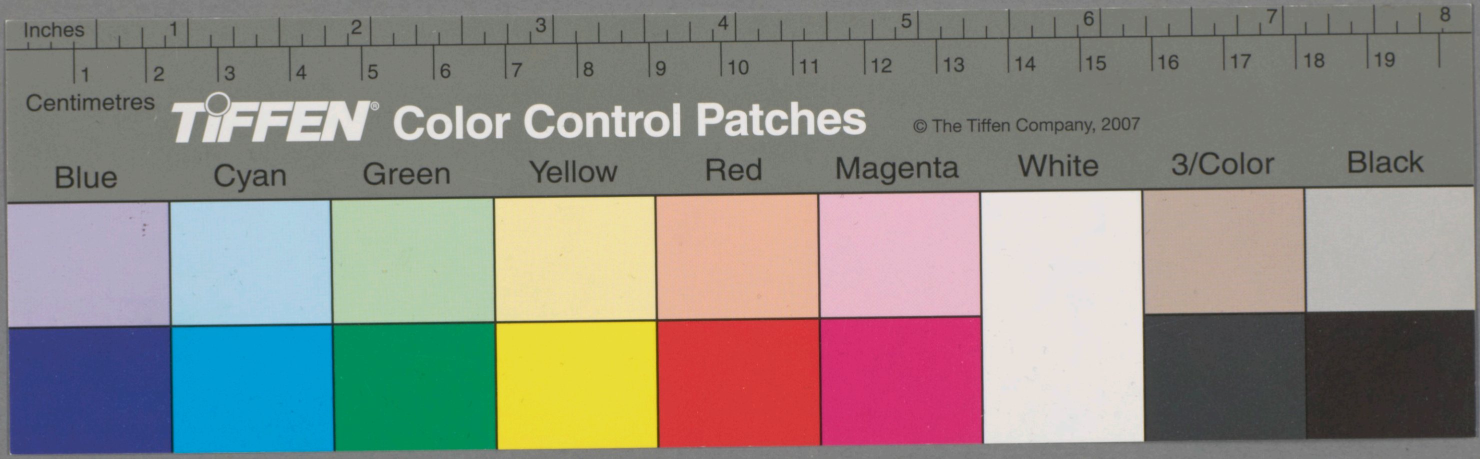
Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black